

створено декілька проектів реконструкції та розвитку об'єктів та ділянок, які можна залучити для туризму. Значну увагу приділяють розробленню інноваційних та інвестиційних проектів в туристичній галузі шляхом вивчення інвестиційно-привабливих об'єктів та надання консультативно-методичної допомоги в їх реалізації за участю вітчизняного та іноземного капіталу.

На сьогоднішній день управління економіки та розвитку інфраструктури спільно з відділом культури і туризму Городецької районної державної адміністрації представлені деякі перспективні інвестиційні проекти туристичного спрямування, які можуть бути цікавими для залучення грошових вкладень в розбудову інфраструктури та туристичної галузі району зокрема. До таких проектів відносяться пропозиції приміщень та земельних ділянок, які можуть використовуватись для туристичної діяльності.

Найбільш інвестиційно привабливими є такі проекти:

- реконструкція торгового центру з розширенням під завод
- будівництво повітряної лінії
- створення інформаційного туристичного центру

Висновки. Інвестиції – це всі види майнових та інтелектуальних цінностей, що вкладаються в об'єкти підприємницької та інших видів діяльності, в результаті якої створюється прибуток або отримується соціальний ефект.

Інвестиції відіграють центральну роль в економічному процесі, вони визначають загальний ріст економіки. В результаті інвестування засобів в економіку збільшуються обсяги виробництва, росте національний прибуток, розвиваються та йдуть в перед в економічній конкуренції галузі та підприємства, що в найбільшому ступені задовольняють попит на ті чи інші товари та послуги.

Інвестування – складова розвитку економічних об'єктів, основний спосіб поліпшення матеріальних умов життя суспільства. Воно є складовою економічної діяльності, що визначається організацією та методами примноження капіталу.

Добрі результати в роботі кожного конкретного інвестора, підприємства просувають економіку країни та району вперед і забезпечують зростання рівня життя населення.

ЛІТЕРАТУРА

1. Гавран В.Я. Управління інвестиційною діяльністю в рекреаційно-туристичній сфері. Автореферат. - Львів, 2002. - 20 с.
2. Гойко А.Ф. Методи оцінки ефективності інвестицій та пріоритетні напрями їх реалізації. - К., 1999. – 320 с.
3. Гриньова В. М., Коюда В. О., Лепейко Т. І., Коюда О. П., Великий Ю. М. Інвестиційний менеджмент: Навч. посіб. — Х. : ВД «ІНЖЕК», 2004. — 368с.
4. Данілов О.Д., Івашина Г.М., Чумаченко О.Г. Інвестування: Навч. посіб. — К.: Видавничий дім «Комп'ютерпрес», 2001. — 364 с.
5. Майорова Т.В. Інвестиційна діяльність: Навч. посіб. – Київ: «Центр навчальної літератури», 2004. – 376 с.
6. Пересада А.А. Управління інвестиційним процесом. — К.: Лібра, 2002. — 472 с.
7. Щукін Б. М. Інвестування: Курс лекцій. — К.: МАУП, 2004. — 216 с. [Електронний ресурс]. – Режим доступу:<http://ukrkniga.org.ua>

Григоренко А.

Науковий керівник – доц. Кузишин А. В.

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ТУРИСТИЧНОГО РИНКУ КРЕМЕНЕЦЬКОГО РАЙОНУ

Сьогодні у розвинених країн світу сфера послуг за значущістю посідає ключове місце, туризм стає провідною галуззю економіки і основним джерелом наповнення державного бюджету. Також на відміну від багатьох інших галузей спеціалізації регіону, які під впливом структурної перебудови економіки можуть потерпати від кризових явищ внаслідок появи прогресивніших виробничих галузей, туризм залишається унікальним явищем. У багатьох випадках він сам виступає в ролі прогресивної галузі, що приводить до зміни економічної спеціалізації регіону. І це підтверджує зарубіжний досвід розвитку туризму.

Метою дослідження є оцінка рівня розвитку та перспектив туристичного ринку Кременецького району Тернопільської області. Виходячи із мети дослідження нами були

поставлені такі завдання:

- розглянути теоретико-методологічні основи дослідження туристичного ринку;
- проаналізувати вплив географічних умов, соціально-економічних чинників та рівня сформованості інфраструктури на розвиток туризму в районі;
- оцінити привабливість наявних в Кременецькому районі туристичних ресурсів;
- визначити перспективні напрямки розвитку туристичного ринку.

Туристичний ринок – система світових господарських зв'язків, де здійснюється процес перетворення туристсько-екскурсійних послуг на грошові кошти і зворотного перетворення грошових коштів на туристсько-екскурсійні послуги. Структуроутворюючими одиницями ринку є споживач та виробник туристичної послуги, різноманітні зв'язки та відношення між якими формують, ринкові структури попиту та пропозиції [5, 35].

Місцевий ринок туристичних послуг є ключовим в дослідженні національного туристичного ринку. Наша методика дослідження туристичного ринку Кременецького району ґрунтується на сполученні методів галузевого та територіального аналізу, що застосовується в сучасних суспільно-географічних дослідженнях і має за мету визначення його характерних рис.

Особливе місце серед чинників розвитку туристичного ринку належить туристсько-географічному положенню. Кременецький район розташований в північній частині Тернопільської області, займає площу – 918 кв. км., це третє місце серед районів області. За рельєфом Кременецький район ділиться на північну частину (Мале Полісся) та південну частину (Холодне Полісся), що лежать у межах Волино-Подільської височини, на півночі якої знаходяться Кременецькі гори, які займають площу близько 20 тис. га. із середніми висотами 200 м. В околицях міста Кременця зустрічаються скупчення кристалів піщанистого кальциту, які відомі лише у трьох місцях світу [2].

Для збереження, відтворення і ефективного використання природних комплексів та об'єктів, які мають особливу природоохоронну, оздоровчу, історико-культурну, наукову, освітню та естетичну цінність було створено Національний природний парк «Кременецькі гори», а також два природоохоронних об'єкти загальнодержавного значення – це Веселівський ботанічний заказник та Кременецький ботанічний сад [6].

Природа Кременеччини здавна вабила сюди людину. Сприятливі метеорологічні умови, густа річкова мережа, родючі ґрунти, різноманітність рослинного та тваринного світу, горбогірний характер рельєфу обумовили виникнення тут вже на початку XIII ст. перших поселень, частина з яких збереглася до теперішнього часу [1, 6]. Сьогодні у районі є два міста – Кременець і Почаїв та 68 сіл. Чисельність населення в Кременецькому районі станом на 1 січня 2016 року становила 68740 осіб [6]. Проаналізувавши дані за попередні роки, бачимо, що чисельності населення району зменшується. Причинами цього явища є як природне скорочення, так і міграційний рух населення. Демографічна ситуація характеризується як несприятлива, оскільки смертність населення перевищує його народжуваність. Щодо транспортної інфраструктури, то на даний час регулярним автобусним сполученням забезпечено усі населені пункти району.

Сфера туристичних послуг знаходиться у тісному взаємозв'язку із різними галузями економіки. На даний час економіка району недостатньо розвинена, хоча зараз відбуваються позитивні зміни (закріплюються тенденції економічного зростання, підвищується конкурентоспроможність економіки та інвестиційна привабливість району). На сферу послуг в районі припадає досить незначна частка ринку. Проблеми, які сьогодні існують на шляху до сталого економічного розвитку, в основному пов'язані з несприятливою економічною ситуацією в країні, застарілою матеріально-технічною базою, недостатністю фінансування і т.п.

На даний час одним з лідерів із розвитку в'їзного туризму в Тернопільській області залишається саме Кременецький район, де знаходиться п'ята частина усіх закладів розміщення області, в яких туристи мають можливість одержати комплекс необхідних послуг у різному ціновому сегменті.

Серед усіх ресурсів, які так чи інакше використовуються для потреб туризму, одними з найважливіших є історико-культурні. Саме ця група туристичних ресурсів має такі особливості, як екскурсійне значення, незалежність від кліматичних умов, атрактивність, мальовничість. Досвід багатьох країн світу засвідчує, що історико-культурні об'єкти можуть бути

визначальними у формуванні попиту на туристичні ресурси і впливати на отримання значних доходів [3]. Кременецький район має для цього одні з найкращих в Тернопільській області умови: наявність унікальних у регіональному, всеукраїнському і навіть європейському масштабах культурних та природних об'єктів: Свято-Успенська Почаївська лавра, Єзуїтський колегіум, Богоявленський монастир, Замкова гора, Білокриницький палац та багато інших пам'яток історії, архітектури і культури.

Кременець – це провінційне містечко відоме не тільки в Україні, а й за її межами. Засноване в княжу добу української історії, 1241 року воно першим в Європі вистояло перед монгольськими ордами. Замок, руїни якого величаво довершують сьогодні одну з гір, лише один раз був здобутий силою зброї, коли восени 1648 р. сюди підійшли козацькі війська [4, 23]. У першій третині XIX ст. Кременець був найбільшим на Правобережній Україні центром світської освіти. Звідси починається історія Київського Національного університету ім. Тараса Шевченка та Тернопільського Національного педагогічного університету ім. Володимира Гнатюка. З Кременеччиною пов'язані багато відомих людей. Серед уродженців міста – геніальний польський письменник Юліуш Словацький, видатний єврейський просвітитель Ісак Бер-Левінзон та ін.

Так, в місті Кременець, яке є членом Ліги історичних міст України, налічується понад 50 історико-культурних пам'яток. На території району знаходиться ще понад 20 пам'яток історії та культури і більше 60 сакральних об'єктів. Окрім природних та історико-архітектурних пам'яток в районі знаходиться санна траса, єдина в Україні, що функціонує цілорічно. Тут проходять першості, кубки, чемпіонати та спортивні ігри України з санного спорту [1, 10].

У травні 2001 р. було створено Кременецько-Почаївський державний історико-архітектурний заповідник з метою охорони, повноцінного вивчення та оптимального використання пам'яток усіх категорій, які входять у межі історичного ядра Кременця і Почаєва. За сприяння співробітників заповідника та місцевих туристичних підприємств у районі розроблені численні екскурсійні маршрути різної тематики: «Стежками древнього Кременця», «Кременеччина літературна», «Духовні святині Кременеччини», велосипедний маршрут «Навколо Кременецьких гір» та ін. [6].

Аналіз сучасної ситуації на ринку туристичних послуг району дає підстави стверджувати, що ядром розвитку туризму залишатиметься місто Кременець як найбільший за людністю населений пункт, в якому концентрується діяльність туристичних агентств та екскурсійних бюро району. У самому місті є близько 15 готельних комплексів, які можуть запропонувати не лише проживання, а й харчування. Особливої уваги заслуговує місто Почаїв, до якого здійснюють паломництво тисячі вірян з усієї країни та із-за кордону. Тому комплекс Свято-Успенської Почаївської лаври – основа для розвитку паломницького туризму, який стимулює соціально-економічний розвиток міста. У місті діє 9 закладів розміщення.

Щороку Кременець та Почаїв відвідують понад 1 млн. туристів, ця цифра є неофіційною. Проте її підтверджують екскурсоводи, котрим у розпалі туристичного сезону чи не щоденно випадає нагода порахувати кількість гостей, котрі відвідують Кременеччину. За інформацією музейно-освітнього відділу Кременецько-Почаївського ДІАЗу, серед туристів є чимало іноземців [6].

Аналізуючи вищенаведене, можемо зробити висновки та визначити перспективи розвитку туризму. На даний час район має частково виражену паломницьку та екскурсійну спеціалізацію, передусім завдяки розташуванню тут центру православної віри та визначних історико-культурних пам'яток. Зважаючи на те, що розвитку інших видів туризму перешкоджає недостатньо розвинена та не надто якісна інфраструктура.

Кременецький район є унікальним регіоном, що виділяється своєрідністю геологічної будови, рельєфу, рослинного та тваринного світу, мальовничими краєвидами, сприятливим кліматом, для використання в рекреаційних цілях. Рельєф території району сприяє розвитку пішого і велосипедного туризму. Любителі геології можуть отримати істинне задоволення від знайомства з геологічними особливостями Кременецьких гір. Історико-культурні та природні туристичні ресурси району мають велике пізнавальне та екологічне значення, що робить його перспективним для розвитку рекреаційно-оздоровчого, екологічного, пізнавального, спортивного, мисливського, пішохідного, сільського та багатьох інших видів туризму.

Сьогодні на шляху до сталого розвитку туристичного ринку в районі існують і певні

проблеми. Для розв'язання яких постає необхідність створити умови для оптимальної економічної самостійності регіонів, вжити організаційні, правові та економічні заходи для забезпечення ефективного державного регулювання процесів регіонального розвитку країни та координації існуючих міжрегіональних зв'язків. Зважаючи на наявні трудові ресурси, сприятливі географічні умови, багату природну та історико-культурну спадщину, хочеться вірити, що найближчим часом сфера туристичних послуг Кременецького району буде розвиватись за підтримки та фінансування держави і стане перспективним джерелом наповнення бюджету району.

ЛІТЕРАТУРА

1. Биков В. Ю. Дистанційний навчальний процес: навч. посібник / В. Ю. Биков, В. М. Кухаренко. – К.: Міленіум, 2005. – 292 с.
2. Волинські Афіни. 1805–1833: Збірник наукових праць / Під ред. С. Маковського і В. Собчука. – Тернопіль: «Богдан», 2006. – 304 с.
3. Заставецька О. В. Географія Тернопільської області [Текст]: навчальний посібник для учнів 8–9 класів / О.В. Заставецька, Б.І. Заставецький, Д.В. Ткач [4-е вид., доп.]. – Тернопіль: Посібники і підручники, 2006. – 144 с.
4. Кифяк В. Ф. Організація туристичної діяльності в Україні: навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл. / В. Ф. Кифяк. – Чернівці: Зелена Буковина, 2003. – 312 с.
5. Лонкевич Д., Бойко О. Замки Тернопільської області: Вісник інституту Укрзахідпроектреставрація. – Львів, 2000. – № 11. – 60 с.
6. Любіцева О. О. Ринок туристичних послуг: геопросторові аспекти / О. О. Любіцева; Київський ун-т туризму, економіки і права, Київський національний ун-т ім. Тараса Шевченка. – К.: Альтерпрес, 2002. – 320 с.
7. Офіційний сайт Кременецької районної державної адміністрації [Електронний ресурс]. – Режим доступу до ресурсу: <http://www.oda.te.gov.ua/kremenetska/ru/>

Федик І.

Науковий керівник – доц. Кузишин А.В.

ХАРАКТЕРИСТИКА ФЕСТИВАЛЬНОГО ТУРИЗМУ В ОБЛАСТЯХ КАРПАТСЬКОГО РЕГІОНУ

Дійства, на яких присутнім пропонують достатньо «хліба і видовищ», ніколи не втрачати популярності. Це доводить багатовіковий досвід гастрономічних фестивалів, що їх проводять протягом цілого року, обираючи в якості «родзинки» кулінарні витребеньки національної кухні або цікавий і унікальний за своїми якостями напій із градусом.

Для Карпатського регіону (до якого ми відносимо Івано-Франківську, Львівську, Закарпатську та Чернівецьку області) властива безліч масштабних і малих гастрономічних фестивалів. В нашій публікації пропонуємо огляд найбільш масштабних дійств.

Тільки на Закарпатті щорічно проводиться близько тридцяти гастрономічних фестивалів. Але найпопулярнішими є такі: фестиваль «Червене вино», «Біле вино», «Сонячний напій», «Сливовий леквар», «Гуцульська Ріпа», Свято молодого вина, «Берлибашський бануш», Фестиваль сиру, Фестиваль голубців, Фестиваль вареників, Фестиваль тушкованого півня, Закарпатський день святого Петрика, «Верховинська яфіна», «Золотий гуляш» та інші «смачні» фестивалі.

Фестиваль «Червене вино» щорічно проходить у місті Мукачево напередодні Старого Нового року. Фестиваль домашнього вина вже давно став візитною карткою Закарпаття. З 1996 року цей фестиваль відбувається щорічно, тому що це якраз той час, коли вино урожаю минулого року настоялося і набуло всіх своїх найкращих смакових якостей та властивостей. Минулого року фестиваль став міжнародним. В фестивалі беруть участь приватні винороби, а також знані фірми, що презентують вина під власним торговими марками. Тут пропонують біле, червоне, рожеве вино, холодне і гаряче, з медом, корицею та іншими прянощами на будь який смак. На заході присутнє журі, яке визначає найкраще вино серед виноробів-аматорів.

Міжнародний фестиваль вина в Берегово «Біле вино» проводить Винний Рлицарський Орден святого Венцела, члени якого взяли на себе обов'язок відродити і популяризувати винну славу Берегівщини. Традиція проводити фестиваль «Біле вино» появилася ще у 2000 році. З того часу закарпатські винороби щороку ранньою весною (початок березня) збираються в